

Split, 27. studenog 2018.g.
Broj spisa: 9483

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

R1-78/2018

Predlagatelj osiguranja: ABES d.o.o. u stečaju, Split, Zrinsko Frankopanska 62, OIB: 85303060771, zastupana po stečajnom upravitelju Vlahu Monkoviću, kojeg zastupa punomoćnik Mijo Jeličić, odvjetnik u Splitu

Protivnici osiguranja: 1/ SPECIALIS d.o.o. Split, Put Trstenika 4B, OIB: 36144500759,
2/ UVALA TRSTENIK d.o.o. Split, Trstenik 4B, OIB: 93337667529

PODNEŠAK PREDLAGATELJA OSIGURANJA

Kojim:

- opoziva punomoć
- imenuje punomoćnika
- dostavlja i predlaže dokaze
- daje očitovanje na stajalište i dokazne prijedloge protivnika osiguranja
- moli donošenje odluke

U 3 primjerka
Priloga:33

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
IZ RUCI: _____ Preko pošte
29 -11- 2018

Predat iz pošte: obično-prep. dne _____ 2018.
POŠTA _____
Broj primjerka _____
Tasovano _____ KN _____ POTPIS _____

1/ Između predlagatelja osiguranja s jedne strane kao cedenta i Maria Čvelje s druge strane kao cesionara sklopljen je Ugovor o ustupu – prodaji tražbine od 2.listopada 2018.g. koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Nikšom Mozarom u Dubrovniku 2.listopada 2018.g. pod brojem OV-8162/2018. Ugovorne stranke su tim pravnim poslom, temeljem odredbe čl. 80. ZOO-a izvršile prijenos tražbine koju je predlagatelj osiguranja imao prema protivniku osiguranja pod 1/, koji je u ovom slučaju cesus, u iznosu od 1.200.000,00 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem deviznom tečaju HNB-a koji vrijedi na dan plaćanja s kamatom po stopi od 7,5 % godišnje koja na taj iznos teče od 15.rujna 2014.g. do 31.ožujka 2016.g., od 1.travnja 2016.g. do isplate sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-nih poena. Ova tražbina temelji se na Ugovoru o kupoprodaji

potraživanja od 10.rujna 2014.g. i dodatku broj 1 Ugovoru o kupoprodaji potraživanja od 10.rujna 2014.g. koji je sklopljen 15.rujna 2014.g. (čl. 1. i 2. Ugovora).

Temeljem tog ugovora predlagatelj osiguranja je dao suglasnost cesionaru, stjecatelju tražbine Mariu Čvelji, da stupi u ovaj postupak osiguranja, a on je taj ustup prihvatio. Za slučaj da se iz bilo kojeg razloga odbije zahtjev Maria Čvelje za stupanje u ovaj postupak umjesto predlagatelja, predlagatelj osiguranja se obvezao nastaviti postupak u svoje ime, a za račun stjecatelja tražbine te se dodatno obvezao prihvatiti punomoćnika kojeg odredi stjecatelj tražbine te tom punomoćniku dati punomoć i sve isprave potrebne za vođenje postupka (čl. 5. Ugovora).

Temeljem Ugovora od 2.listopada 2018.g. stečajni upravitelj opoziva punomoć odvjetniku Davoru Radiću te punomoćnikom u ovom postupku imenuje Miju Jeličića, odvjetnika u Splitu te predlaže da se o svim radnjama u postupku izvješćuje novoimenovani punomoćnik.

Odredbom iz čl. 192.st.3. ZPP-a propisano je da umjesto predlagatelja osiguranja u postupak može stupiti novi predlagatelj samo ako protivnik osiguranja na to pristane u situaciji kada se protivnik osiguranja već upustio u raspravljanje o glavnoj stvari.

Budući da su se protivnici osiguranja isticanjem prigovora na prijedlog upustili u raspravljanje, za stupanje Maria Čvelje u postupak na mjesto predlagatelja potrebna je suglasnost oba protivnika osiguranja. Ugovorom koji je prethodno citiran Mario Čveljo se obvezao prijaviti na mjesto predlagatelja u ovom postupku, te će on dostaviti podnesak s prijedlogom za stupanje u postupak na mjesto predlagatelja, pa se predlaže da sud protivnike osiguranja pozove na izjašnjenje pristaju li na njegovo stupanje u postupak.

Ako se protivnici osiguranja suglase s ovim prijedlogom odnosno s prijedlogom Maria Čvelje da on stupi na mjesto predlagatelja u ovom postupku, u tom će slučaju doći do subjektivne preinake prijedloga.

U protivnom, za slučaj da se bilo koji od protivnika osiguranja ne suglasi s ovim prijedlogom, predlagatelj osiguranja izjavljuje da nastavlja ovi postupak, a Mario Čveljo će se tada u postupak uključiti kao umješak na strani predlagatelja osiguranja temeljem odredbe iz čl. 206. ZPP-a radi zaštite svojih prava i interesa.

Prijedlog za osiguranje prezentiran je Općinskom sudu u Splitu prije više od godinu dana. Općinski sud u Splitu se rješenjem Ovr-5293/17 od 7.svibnja 2018.g. proglasio nenadležnim te je predmet u raspodjeli od 20.srpnja 2018.g.

Kako se radi o predmetu koji je po svojoj prirodi žuran, predlaže se i moli sud da u ovom predmetu donese odluku.

DOKAZ: pregled Ugovora o ustupu – prodaji tražbine od 2.listopada 2018.g. OV-8162/18.

2/ U odnosu na osnovu prijedloga i pravno relevantne činjenice, predlagatelj u cijelosti ostaje kod navoda prijedloga i svog podneska od 2.siječnja 2018.g. te ustraje u svim dokaznim prijedlozima.

Precizira se prijedlog na način da se predlagatelj osiguranja izjašnjava da je u odnosu na protivnika osiguranja pod 1/ postavio zahtjev za osiguranje novčane tražbine, a u odnosu na protivnika osiguranja pod 2/ je postavio zahtjev za osiguranje nenovčane tražbine, pa se ističe da se ostaje kod prijedloga izreke rješenja, a u opisu prijedloga se traži osiguranje radi novčane i radi nenovčane tražbine.

U pogledu prigovora protivnika osiguranja, predlagatelj osiguranja ističe da se oni temelje na tvrdnjama i tezama koje su bez veze s pravno relevantnom činjeničnom i pravnom osnovom jer je modus protivnika osiguranja očitovan kroz izvlačenje pojedinih činjenica iz vremenskog i stvarnog konteksta, tumačenju konstruiranih činjenica na neprihvatljiv način te podvođenje tih konstruiranih

činjenica pod materijalno pravne norme koje u jednom dijelu nisu primjenjive na konkretan pravni odnos, a u drugom dijelu se pravno relevantne odredbe materijalnog prava potpuno krivo tumače.

Predlagatelj osiguranja kao tužitelj je protiv protivnika osiguranja kao tuženika pred Trgovačkim sudom u Splitu, u predmetu 10 P-282/18 dana 9.svibnja 2018.g. podnio tužbu radi isplata i pobijanja dužnikovih pravnih radnji, a podneskom od 27.studenog 2018.g. proširio je tužbu i na utvrđenje ništetnosti ugovora o kupoprodaji nekretnine sklopljenog među tuženicima. U tom predmetu su prezentirani dokazi na okolnosti postojanja i visine tražbine te dokazi na okolnosti osnovanosti zahtjeva za utvrđenje ništetnosti, a podredno zahtjeva za pobijanje pravnih radnji tuženika kao dužnika.

DOKAZ: uvid u prijedlog od 14.prosinca 2017.g. , pregled prigovora protivnika osiguranja pod 1/ i 2/ od 25.siječnja 2018.g., pregled spisa Trgovačkog suda u Splitu broj 10 P-282/18.

3/ Pravni odnos zainteresiranih stranaka vezanih za tražbinu koja je predmet ovog postupka nastao je temeljem Ugovora o kupoprodaji potraživanja SG – Splitska banka d.d. prema dužniku ALKOM d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 64 od 8.travnja 2014.g., za iznos od 1.100.000,00 EUR-a s ugovorenim kamatama. Osnivač i imatelj udjela društva ALKOM d.o.o. bio je Mirko Vuković, koji je ujedno bio i jedini član uprave do 6.prosinca 2011.g., a nakon njega, od 6.prosinca do otvaranja stečajnog postupka član uprave je bio Miljenko Vuković, brat Mirka Vukovića.

DOKAZ: pregled Ugovora od 8.travnja 2014.g. OV-2715/14, pregled povijesnog izvotka iz sudskog registra za društvo ALKOM d.o.o. u stečaju, saslušanje svjedoka Mirka Vukovića, Split, Put Radoševca 26 i Miljenka Vukovića, Sinj, Ivana Meštrovića 66.

4/ Ugovorom o kreditu broj 23-1508 sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) od 30.prosinca 2013.g., koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Boškom Jurišićem u Solinu 3.siječnja 2014.g. pod brojem OV-17/14, koji je sklopljen između Banke Splitsko-dalmatinske d.d. s jedne strane i društva ABES d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 62, kao korisnika kredita i Marije Šošo kao založnog dužnika ugovoreno je korištenje kredita u iznosu od 10.300.000,00 kn, koji je iskorišten za kupnju tražbine od SG – Splitske banke d.d. temeljem Ugovora koji je opisan u točki 3/ ovog podneska.

Član uprave korisnika kredita, ovdje predlagatelja, društva ABES d.o.o. bila je u trenutku sklapanja tog posla direktorica Jasna Šolić Čurković, koja je potpisala i ovjerala svoj potpis na predmetnom ugovoru, dok je u tom poslu sudjelovala i Marija Šošo iz Split, Put Radoševca 26 kao založni dužnik, koja je ujedno i kći Mirka Vukovića.

Imatelji udjela tog društva je Luka Oršulić u razdoblju od 2012.g. do 2015.g., a potom od 2015.g. do 2017.g. Ante Katić s tim što je Jasna Šolić Čurković bila član uprave u razdoblju od 2012.g. do 2016.g.. Prije nje, u razdoblju od 2009.g. do 2012.g. direktor je bila Dijana Oršulić, a u razdoblju od 2016.g. do 2017.g. odnosno do otvaranja stečajnog postupka član uprave je bio Ante Katić, dok je Luka Oršulić bio prokurist ovog društva u razdoblju od 2012.g. do 2015.g.

Prethodno citiranom ugovoru sklopljen je dodatak broj 1 od 23.travnja 2014.g., kojeg su zaključile iste stranke, kojeg je u ime i za račun predlagatelja osiguranja potpisala direktorica Jasna Šolić Čurković, a tim su ugovorom stranke ugovorile produženje roka korištenja kredita te su uredili pitanje dospijeca i kamata na ugovorenu obvezu.

DOKAZ: pregled Ugovora o kreditu broj 23-1508 sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) od 30.prosinca 2013.g. OV-17/14, pregled dodatka broj 1 od 3.travnja 2014.g. OV-2840/14, pregled povijesnog izvotka iz sudskog registra za društvo ABES d.o.o., saslušanje svjedoka Luke Oršulića, Split, Pape Ivana Pavla II 25, Ante Katića, Otok, Strana I br.7, Jasne Šolić Čurković, Split, Kneza Ljudevita Posavskog 7, Marije Šošo, Split, Put Radoševca 26.

5/ Društvo ABES d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 62 i društvo SECIALIS j.d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 64 sklopili su dana 10.rujna 2014.g. Ugovor o kupoprodaji potraživanja kojim su ugovorne stranke izvršile prijenos tražbine koju je ABES d.o.o. stekao od SG – Splitske banke d.d. na novog stjecatelja, protivnika osiguranja pod 1/ SPECIALIS j.d.o.o. uz prijenos založnih prava na nekretninama označenim kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split, čest.zem. 6880/1 Z.U. 16024 K.O. Split i to baš posebnog dijela zgrade poslovni prostor površine 573,28 m² i telefonska centrala površine 11,83 m² kao i čest.zem. 6880/25 Z.U. 15725 K.O. Split, posebni dio – 164/5901 dijela, u naravi poslovni prostor broj 2 površine 164,79 m², prijenos prava stupanja u ovršni postupak Ovr-639/2013 kod Općinskog suda u Splitu na mjesto banke kao ovrhovoditelja.

Ovršenik u predmetu Općinskog suda u Splitu broj Ovr-639/13 je bilo društvo ALKOM d.o.o. kao i Mirko Vuković, koji je ujedno imatelj udjela u društvu ALKOM d.o.o. i član uprave tog društva, dao je suglasnost da na mjesto ovrhovoditelja umjesto banke i stjecatelja udjela ABES d.o.o., sada stupi SPECIALIS j.d.o.o., kao novi stjecatelj udjela.

No, u tom ugovoru o kupoprodaji potraživanja od 10.rujna 2014.g. nije bila ugovorena kupoprodajna cijena i stranke su u čl. 3. tog ugovora dogovorile da će se kupoprodajna cijena, način i rok isplate za otkup potraživanja i prava stupanja u ovršni postupak Ovr-639/2013 regulirati zasebnim ugovorom, odnosno dodatkom predmetnom ugovoru.

Ova činjenica, pored prethodno iznesenih činjenica, dokazuje dvije stvari. Prva je da se povezane osobe međusobno dogovaraju kako bi postigle nelegitiman cilj prema kojem bi u konačnici protivnik pod 2/ stekao vlasništvo na nekretninama bez plaćanja kupoprodajne cijene s jedne strane, a s druge strane da se vjerovnici predlagatelja i protivnika pod 1/ ne mogu naplatiti, odnosno da im se onemoguću naplata tražbina njihovih vjerovnika. Druga je činjenica koja iz ovog proizlazi sadržana u tome da ugovor o kupoprodaji prava ne sadrži bitan element ugovora, a to je cijena, pa je radi toga ništetan.

Sklopljen je i dodatak broj 1 prethodno citiranom Ugovoru dana 15.rujna 2014.g., i tim ugovorom je ispravljen nedostatak u glavnom ugovoru jer je ugovorena kupoprodajna cijena za prijenos prava u iznosu od 1.200.000,00 EUR-a s ugovorenim kamatama, te je ugovoren rok plaćanja najkasnije do 31.ožujka 2016.g. na žiro račun prodavatelja, društva ABES d.o.o. Split. Na ovaj način su ugovorne stranke osnažile i valjanim učinile onaj ugovor kojeg su sklopile 10.rujna 2014.g.

Slijedi zaključenje dodatka broj 2 ugovoru od 10.rujna 2014.g., koji je datiran s danom 20.listopada 2014.g., koji, za razliku od prethodno citiranih ugovora nije ovjeren pred javnim bilježnikom. Tim ugovorom ugovorne stranke praktično suspendiraju dodatak broj 1 od 15.rujna 2014.g. jer ugovaraju da će se kupoprodajna cijena utvrditi na dražbi u ovršnom postupku i da će tako postignuti iznos biti kupoprodajna cijena te da će društvo SPECIALIS j.d.o.o. tu cijenu platiti prema čl. 2.st.3. dodatka broj 2, a to se veže za realizaciju i prodaju projekta koji je navodno ugovoren sporazumom od 30.travnja 2014.g. između društva ABES d.o.o. i POLJUD VILE d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 64.

E, to društvo POLJUD VILE d.o.o. je isto u stečaju, a imatelj udjela je najprije bio ALKOM d.o.o. pa onda Mirko Vuković pa onda Miljenko Vuković pa Luka Oršulić itd. dok su osobe ovlaštene za zastupanje bile, među ostalima Mirko Vuković, Miljenko Vuković, Luka Oršulić, redom sve osobe koje su bile imatelji udjela, članovi uprave i prokuristi društava koja su sudjelovala u ovom interesantnom pravnom odnosu.

Ovim sporazumom o poslovnoj suradnji između društva ABES d.o.o. i društva POLJUD VILE d.o.o. od 30.travnja 2014.g. ugovorena je poslovna suradnja na projektu izgradnje na čest.zem. 506/1 K.O. Split, na Trsteniku pa je posve jasno da je i ovaj sporazum sačinjen u cilju onemogućavanja vjerovnika da ostvare svoje tražbine prema društvima ABES d.o.o. i SPECIALIS j.d.o.o.

Potom se dana 31.prosinca 2015.g. navodno sklapa i dodatak broj 3 Ugovoru od 10.rujna 2014.g., kojim se utvrđuje kupoprodajna cijena za tražbinu koju je ABES d.o.o. stekao od SG Splitske banke d.d. u iznosu od 12.826.037,33 kn te se protivnik pod 1/ kao stjecatelj te tražbine i prava ovršnom postupku Ovr-639/2013 ovaj iznos obvezao u ime društva ABES d.o.o. vratiti Banci Splitsko-dalmatinskoj d.d. na način što će iznos od 10.300.000,00 kn platiti putem upute, a da će POLJUD VILE d.o.o. Banci Splitsko-dalmatinskoj iznos od 2.050.000,00 kn također platiti putem upute ABES-a d.o.o. No, kao i u prethodnim poslovima, što je bilo prethodno planirano i organizirano, obveze nisu ispunjene.

Imateljji udjela novog stjecatelja, protivnika pod 1/, društva SEPCIALIS j.d.o.o. Split bili su Luka Oršulić u razdoblju od 2013.g. do 2015.g., Rino Radinović u razdoblju od 2015.g. do 2018.g. i Ivan Poparić od 2018.g., a upravu su činili Dijana Oršulić u razdoblju od 2013.g. do 2015.g., Nikolina Radinović od 2015.g. do 2018.g. i Ivan Poparić od 2018.g. dok je Rino Radinović bio prokurist u razdoblju od 2017.g. do 2018.g.

DOKAZ: pregled Ugovora o kupoprodaji potraživanja od 10.rujna 2014.g, OV-5166/14, dodatka broj 1 od 15.rujna 2014.g. OV-5304/14, dodatka broj 2 od 20.listopada 2014.g. koji je bez ovjere, dodatka broj 3 od 31.prosinca 2015.g., također bez ovjere, upute društva ABES d.o.o. društvu SPECIALIS j.d.o.o. od 31.prosinca 2015.g., upute društva ABES d.o.o. društvu SPECIALIS j.d.o.o. od 20.siječnja 2016.g., izjave društva SPECIALIS j.d.o.o. od 20.siječnja 2016.g. kojom izjavljuje prihvrat upute, Sporazuma o poslovnoj suradnji na projektu Trstenik u Splitu od 30.travnja 2014.g., pregled povijesnog izvotka iz sudskog registra za društvo POLJUD VILE d.o.o. (ranije POLJUD ALKOM d.o.o.), pregled povijesnog izvotka za društvo SPECIALIS j.d.o.o. (ranije j.d.o.o.), saslušanje svjedoka Jasne Šolić Ćurković, Split, Kneza Ljudevita Posavskog 7, Dijane Oršulić, Split, Pape Ivana Pavla II 25, Josipa Marasovića, Split, A.B. Šimića 9B, Mirka Vukovića, Split, Put Radoševca 26, Nikoline Radinović, Ražanj, Ražanj 225.

6/ Općinski sud u Splitu donio je zaključak o prodaji nekretnine u predmetu broj Ovr-639/13 od 28.siječnja 2016.g. kojim je trgovačkom društvu SPECIALIS j.d.o.o. Split kao ovrhovoditelju, odnosno pravnom slijedniku društva ABES d.o.o., odnosno SG – Splitske banke d.d., protiv ovršenika ALKOM d.o.o. Split i Mirka Vukovića iz Splita potvrdio da je rješenje o dosudi pod posl.br. Ovr-639/13 od 30.lipnja 2015.g. postalo pravomoćno 20.srpnja 2015.g.

Iz ovoga proizlazi da je 30.lipnja 2015.g. doneseno rješenje o dosudi broj Ovr-639/13, koje je pravomoćno 20.srpnja 2015.g. kojim je nekretnina društva ALKOM d.o.o. označena kao čest.zem. 506/1 K.O. Split i čest.zem. 6880/1 Z.U. 16024 K.O. Split dosuđena društvu SPECIALIS j.d.o.o. Split kao kupcu, a zaključkom od 28.siječnja 2016.g. su ove nekretnine predane protivniku pod 1/.

Sačinjen je zapisnik o primopredaji nekretnina od 26.veljače 2016.g. prema kojem je društvo ALKOM d.o.o. putem punomoćnika Mirka Vukovića predalo društvu SPECIALIS j.d.o.o. putem prokuriste Rina Radinovića nekretnine koje su bile predmet ovršnog postupka.

Nakon ovoga, budući se „oslobodilo“ vrijedne nekretnine, društvo ALKOM d.o.o. je moglo mirno otići u stečaj, što se i dogodilo temeljem rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-2/2015 od 29.veljače 2016.g. (samo dva dana nakon primopredaje).

Jedna od stečenih nekretnina u ovršnom postupku koja je kupljena tražbinom predlagatelja, za što predlagatelju do danas ništa nije plaćeno, otuđena je Ugovorom o kupoprodaji nekretnina broj 01/16 kojeg su zaključili društvo SPECIALIS j.d.o.o. Split s jedne strane kao prodavatelj i društvo F-TOURS INTERNATIONAL d.o.o. Split s druge strane kao kupac, dana 4.listopada 2016.g., koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Antom Zlokićem u Splitu 4.listopada 2016.g. pod brojem OV-16831/16, kojim je za poslovni prostor oznake E-41 neto površine 573,28 m2 u zgradi izgrađenoj na čest.zem. 6880/1 i dr. Z.U. 16024 K.O. Split prodan za iznos od 450.000,00 EUR-a ili 3.375.000,00 kuna, što je realizirano i provedeno.

Međutim, u predmetu Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-1643/2016 FINA Split je podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom ABES d.o.o. Split u kojem se tvrdi da na dan 5.srpnja 2016.g. u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje postoji evidentirana neizvršena osnova za plaćanje u neprekidnom razdoblju od 120 dana u ukupnom iznosu od 2.729.404,48 kuna.

Iz ovoga proizlazi da je u trenutku kada su društvo SPECIALIS j.d.o.o. i F-TOURS INTERNATIONAL d.o.o. sklopili Ugovor o kupoprodaji prethodno opisane nekretnine, tj. 4.listopada 2016.g. društvo ABES d.o.o. bilo u blokadi od početka 2016.g. To znači da je namjerno prouzročen stečaj društva ABES d.o.o. jer bi u protivnom društvo SPECIALIS iznos kupoprodajne cijene platilo na račun ABES-a d.o.o. pa su imatelji udjela ovih društava i njihova uprava, misli se na SPECIALIS j.d.o.o. i ABES d.o.o., počinili kazneno djelo protiv gospodarstva, prouzročenje stečaja, djelo opisano i kažnjivo po čl. 249. KZ-a, što sve za posljedicu ima nemogućnost naplate tražbine koju ABES d.o.o. nesumnjivo ima prema društvu SPECIALIS j.d.o.o.

Vrlo je interesantno pregledati zapisnik s ročišta od 14.veljače 2017.g. u stečajnom postupku 4 St-1643/2016. Prema izvješću FINA-e na dan 13.veljače 2017.g. evidentirana su 342 dana neprekidne blokade predlagatelja kao stečajnog dužnika. Dužnik je 9.veljače 2017.g. dostavio izvješće o financijsko gospodarskom stanju za dužnika s popisom imovine i obveza. U izjašnjenju na ročištu od 14.veljače 2017.g. tadašnji zz društva ABES d.o.o., direktor društva Ante Katić izjavio je da je društvo u blokadi od 8.ožujka 2016.g. i da tvrtka nema mogućnosti nastavka normalnog poslovanja, da se pokušala naplata potraživanja, ali bezuspješno, da društvo u vlasništvu ima stan i parkirno garažno mjesto na adresi Put Žnjana 20B u Splitu, koje je opterećeno založnim pravom Kreditne banke Zagreb d.d., nekoliko motornih vozila i potraživanje u ukupnom iznosu od 125.5236,12 kn, a da su obveze društva na dan 7.veljače 2017.g. 9.132.059,10 kn. Na onu tražbinu prema društvu SPECIALIS, protivnika pod 1/, temeljem Ugovora o prodaji potraživanja, „slučajno“ je potpuno zaboravio pa je potvrdio da su svi imatelji udjela, članovi uprave i prokuristi „ugovorili“ izigravanje vjerovnika radi sprječavanja naplate s jedne strane, a s druge strane dao je i lažan iskaz, što predstavlja još jedno kazneno djelo.

DOKAZ: pregled spisa Općinskog suda u Splitu broj Ovr-639/13, a osobito rješenja od 30.lipnja 2015.g. i zaključka od 28.siječnja 2016.g., pregled zapisnika o primopredaji nekretnine od 26.veljače 2016.g., pregled Ugovora o kupoprodaji nekretnine broj 01/16 od 4.listopada 2016.g. OV-16831/16 i potvrde od 4.listopada 2016.g. OV-16835/16, pregled spisa Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-1643/16, a osobito rješenja o otvaranju stečajnog postupka od 15.veljače 2017.g., izvješće dužnika od 9.veljače 2017.g., obavijest FINA-e od 13.svibnja 2017.g. i iskaz Ante Katića od 14.veljače 2017.g., saslušanje svjedoka Ante Katića, Otok, Strana I br. 7.

7/ Nakon što je nad ABES-om d.o.o. otvoren stečajni postupak 15.veljače 2017.g., pretpostavili su odgovorni protivnika osiguranja da je time stvar riješena pa su protivnik pod 1/ i protivnik pod 2/ sklopili Sporazum o poslovnoj suradnji od 22.ožujka 2017.g. kojim su ugovorili uvjete za suradnju u postupku gradnje na nekretnini označenoj kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split. Taj sporazum je specifičan po tome što je za Uvalu Trstenik ugovoreno pravo na otkup projekta za iznos od 9.000.000,00 kn.

Jasno je po svemu da je to bila samo priprema za Ugovor koji je sklopljen nepuni mjesec dana kasnije, 20.travnja 2017.g.

Tim ugovorom SPECIALIS d.o.o. Split kao prodavatelj prodaje UVALI TRSTENIK d.o.o. kao kupcu nekretninu označenu kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split za iznos od 9.000.000,00 kn. Obveza plaćanja kupoprodajne cijene je šest mjeseci od dana sklapanja ugovora putem kredita poslovne banke, a kupac bez obzira što nije platio kupoprodajnu cijenu niti dao bilo kakvo sredstvo osiguranja za naplatu ove tražbine prodavatelja biva ovlašten na uknjižbu prava vlasništva bez ikakvih ograničenja, što se ne događa osim u slučajevima izigravanja prava trećih i pribavljanja nepripadajuće imovinske

koristi u korist onih kojima ta korist ne pripada, što je opet pitanje kazneno pravne prirode, ali nesumnjivo pitanje osnove za utvrđivanje ništetnosti pravnog posla zbog apsolutne simulacije kao i pobijanja pravnih radnji dužnika, što rezultira nesumnjivom osnovom za osiguranje novčane tražbine koja je predmet ovog postupka.

Već 10.svibnja 2017.g., bez naznake o tome kada će biti isplata ugovorene kupoprodajne cijene i bez ikakvog sredstva osiguranja protivnik pod 1/ predaje posjed nekretnine protivniku pod 2/ i na taj način gubi bilo kakvu vlast na predmetu kupoprodaje.

Međutim, ni tu nije kraj, protivnici osiguranja dana 10.svibnja 2017.g. međusobno sklapanju dodatak sporazuma o poslovnoj suradnji od 22.ožujka 2017.g. u kojem, valjda svjesni prekomjernog oštećenja, ali i činjenice knjiženja stavki u poslovnim knjigama, u kojem mijenjaju praktično nepostojeći sporazum jer su nakon sporazuma od 22.ožujka 2017.g. sklopili Ugovor o kupoprodaji od 20.travnja 2017.g., u kojem mijenjaju vrijednost tražbine SPECIALIS-a prema UVALI TRSTENIK d.o.o. u tom sporazumu, iako je SPECIALIS „prodao“ nekretninu UVALI TRSTENIK d.o.o.

Nije slučajno sklopljen ovaj prethodni sporazum odnosno dodatak sporazumu jer je u stečajnom postupku protiv stečajnog dužnika koji je predlagatelj u ovom postupku iskazano potraživanje Banke Splitsko-dalmatinske temeljem izvotka iz poslovnih knjiga u vrijednosti od 11.058.880,84 kn pod rednim brojem 46 u tablici koja je prilog izvješću o gospodarskom položaju dužnika i njegovim uzrocima, koje je sudu prezentirano 12.svibnja 2017.g.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-1643/2016 od 26.svibnja 2017.g. utvrđene su tražbine prvog višeg isplatnog reda i drugog višeg isplatnog reda, pa je priznata tražbina drugog višeg isplatnog reda pod rednim brojem 45 u korist Banke Splitsko-dalmatinske d.d. u stečaju u iznosu od 11.058.880,84 kn, što predstavlja pravomoćnu sudsku odluku, pa su potpuno promašene tvrdnje protivnika osiguranja da predlagatelj prema protivniku pod 1/ nema nikakvih potraživanja jer da ga je predlagatelj uputio da asignacijom podmiri dug Banci Splitsko-dalmatinskoj.

Slijedeća radnja koja potvrđuje namjeru oštećivanja vjerovnika proizlazi iz činjenice što su nominalni vlasnik nekretnine, koji je upis vlasništva postigao temeljem apsolutno simuliranog Ugovora o kupoprodaji, društvo UVALA TRSTENIK d.o.o. i društvo SPECIALIS d.o.o. kao izvođač, dana 3.srpnja 2017.g. sklopili Ugovor o izvođenju radova kojim je UVALA TRSTENIK d.o.o. ustupila društvu SPECIALIS izvođenje građevinskih radova na izgradnji šest stambenih zgrada i jedne stambeno poslovne zgrade na čest.zem. 506/1 K.O. Split po sistemu ključ u ruke za iznos od 25.015.627,50 kn.

Međutim, opet je sklopljen dodatak tom ugovoru dana 6.studenog 2017.g. gdje je ugovoreno da će plaćanje za građenje biti realizirano iz dugoročnog kredita od Kreditne banke Zagreb d.d.

Ovo je interesantno za to, ne samo zbog dokazivanja načina onemogućavanja naplate tražbine, nego i osporavanja pravne obrane u prigovorima na prijedlog, jer se tvrdi da će predlagatelj moći naplatiti tražbinu prema protivniku pod 1/ jer je eto, on samo imovinu u obliku nekretnine pretvorio u imovinu u novcu. No, kredit koji se spominje, a radi se o kreditu broj 6228002010 Kreditne banke Zagreb d.d., koji je odobren temeljem Ugovora od 11.prosinca 2017.g. i temeljem kojeg je uknjiženo založno pravo na predmetnoj nekretnini, strogo je namjenski kredit i služi za financiranje građevinskih radova za izgradnju nezavršenih stambeno-poslovnih zgrada izgrađenih na čest.zem. 506/1 K.O. Split.

Nu, dana 21.veljače 2017.g. osniva se društvo UVALA TRSTENIK d.o.o. Split na adresi Trstenik 4B, koja adresa se poklapa s adresom zemljišta označenog kao čest.zem. 506/1 K.O. Split, koju će dva mjeseca kasnije, 20.travnja 2017.g. „kupiti“ UVALA TRSTENIK d.o.o. od društva SPECIALIS d.o.o. Temeljni kapital kupca je 20.000,00 kn i radi se o društvu bez ikakve imovine i bez ikakve poslovne aktivnosti u trenutku kupnje. Nekoliko mjeseci kasnije sklapa se ovaj spomenuti Ugovor o dugoročnom kreditu od 11.prosinca 2017.g. u kojem banka kao kreditor odobrava protivniku pod 2/ dugoročni kredit u iznosu od 3.550.000,00 EUR-a i to:

- kredit koji ima strogu namjenu, a odnosi se na financiranje građevinskih radova za stambeno-poslovnu zgradu na čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 k.o. Split (točka 2 ugovora), koji je iskoristiv sukcesivno do 31.prosinca 2019.g. i to u dvije faze:
-prva faza 2.100.000,00 EUR-a do 31.prosinca 2018.g. za troškove komunalnog/vodnog doprinosa, elektrifikacije, nadzora, te izgradnje zgrada oznake 3,6,7 i 8, pripadajuće opreme kao i nužnog okoliša za funkcioniranje prve faze projekta i
-druga faza u preostalom iznosu kreditnih sredstava do 31.prosinca 2019.g. za izgradnju zgrade oznake 1 i 2, te dovršenja zgrade 4 i 5, pripadajuću opremu i okoliš, sve sukladno troškovniku (točka 4 Ugovora);
- sredstva kredita u obje faze se koriste namjenski temeljem dostavljene dokumentacije iz koje će biti vidljiva svrha svakog pojedinog korištenja (privremene situacije, predračuni, računi itd.) (točka 4.st.3. Ugovora);
- isplate po ovom kreditu vrše se prvenstveno na račun dobavljača i izvođača radova (točka 4. st.4. Ugovora);
- bila je evidentirana i zabilježba na nekretnini označenoj kao čest.zem. 506/1 K.O. Split povodom prijedloga društva BASIC d.o.o. Split, pa je u točki 8. st. f), pod uvjetom da podnositelj zahtjeva za upis uspije sa svojim zahtjevom u predmetnom ugovoru predviđeno sklapanje namjenskog depozita za isplatu eventualne tražbine.

Ovo su neoborivi dokazi na okolnosti namjere da se predlagatelju ne plati ništa i da se izbjegne ispunjenje obveze, a istodobno da mu se onemogući naplata od protivnika pod 1/ prijenosom vlasništva bez naknade uz apsolutnu simulaciju kupoprodaje na protivnika pod 2/.

DOKAZ: pregled spisa Trgovačkog suda u Splitu 4 St-1643/2016, Sporazuma o poslovnoj suradnji od 22.ožujka 2017.g., Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 20.travnja 2017.g. OV-8453/17, zapisnika o primopredaji nekretnine od 10.svibnja 2017.g., dodatka Sporazumu o poslovnoj suradnji od 10.svibnja 2017.g., izvješća o gospodarskom položaju dužnika i njegovim uzrocima od 12.svibnja 2017.g., rješenja Trgovačkog suda u Splitu 4 St-1643/2016 od 26.svibnja 2017.g., ugovora o izvođenju radova od 3.srpnja 2017.g., dodatka ugovoru o izvođenju radova od 6.studenog 2017.g., ugovora o dugoročnom kreditu od 11.prosinca 2017.g., saslušanje svjedoka Jure Klarića, Zagreb, Gračanski ribnjak 4.

8/ Nakon što je otvoren stečajni postupak i nakon što je stečajni upravitelj utvrdio postojanje tražbine predlagatelja kao vjerovnika prema protivniku pod 1/ kao dužniku i osobito nakon što je utvrdio postojanje apsolutno simulirane upute za plaćanje, uputio je protivniku pod 1/ pismo od 13.lipnja 2018.g. kojim je:

- upozorio na činjenicu da je protivnik pod 1/ bio dužan Banci Splitsko dalmatinskoj d.d. platiti predlagateljevu obvezu temeljem asignacije u roku od godinu dana od dana stupanja u posjed nekretnine označene kao čest.zem. 506/1 K.O. Split, a da to nije učinjeno i da je ta banka postavila zahtjev za plaćanje temeljem Ugovora o kreditu broj 23-1508 sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) od 31.prosinca 2012.g.;
- izjavio da povlači uputu za plaćanje te
- pozvao protivnika pod 1/ da plati kupoprodajnu cijenu.

Na ovaj poziv, svojim pismom od 4.srpnja 2018.g., protivnik pod 1/ neosnovano odgovara:

- da je ugovor o kupoprodaji potraživanja u cijelosti ispunjen u dijelu koji se odnosi na obveze ugovornih stranaka (!);
- da je protivnik pod 1/ dio tražbine podmirio predlagatelju, a dio da je podmirio prema Banci Splitsko-dalmatinskoj d.d. i da će dio potraživanja podmiriti u vrlo kratkom roku (!);
- da je uputa za plaćanje koju je predlagatelj izdao protivniku pod 1/ neopoziva jer da je protivnik pod 1/ tu uputu prihvatio (!);
- da činjenica što je banka svoju tražbinu prijavila u stečajnom postupku i što je stečajni upravitelj tu tražbinu priznao ne znači da je to potraživanje i postojalo već da te činjenice treba pripisati nesavjesnom radu stečajnog upravitelja (!).

Dakle, protivnik pod 1/ i ovim dopisom, u jednom trenutku priznaje postojanje duga prema predlagatelju i tvrdi da će ga u najkraćem roku platiti, a onda u istom dopisu tvrdi da ta tražbina ne postoji, pa optužuje za nesavjestan rad, a svakako dokazuje da protivnik pod 1/ nema namjeru niti ima sredstava za plaćanje, s jedne strane, a s druge strane potpuno krivo interpretira i tumači obveze temeljem asignacije.

DOKAZ: uvid u dopis stečajnog upravitelja od 13.lipnja 2018.g. i dogovor na taj dopis društva SPECIALIS d.o.o. od 4.srpnja 2018.g.

9/ U prigovoru protiv prijedloga za osiguranje protivnici osiguranja u bitnome tvrde da zbog upute, koju je navodno protivnik pod 1/ prihvatio, bez obzira što ta uputa nije ispunjena, tražbina ne postoji i da ne postoji osnova ni razlozi za usvajanje prijedloga za osiguranje privremenom mjerom jer da će se kupoprodajna cijena platiti iz kredita odobrenog od Kreditne banke Zagreb d.d.

Pritom su se protivnici osobito potrudili obrazložiti zbog čega smatraju da nema osnove za usvajanje prijedloga za privremenu mjeru i pobijanje pravnih radnji dužnika, ali sve zaključke koje su iznijeli temelje na nepotpunim informacijama koje su dali autoru rada i djelomično točnim činjenicama, pa se na ovaj način pokušava stvoriti privid osnovanosti tvrdnji protivnika osiguranja.

No, iz činjenica koje su prethodno prezentirane i iz dokaza na koje se predlagatelj poziva, posve je jasno da se stajališta protivnika osiguranja temelje na tezama koje nemaju veze s pravno relevantnim činjenicama i mjerodavnim pravom koje se na ovaj pravni odnos treba primijeniti.

Što se tiče prigovora da je asignacijom tražbina predlagatelja prema protivniku pod 1/ prestala, on je potpuno neosnovan i nerazumljiv obzirom na pravno relevantne činjenice i materijalno pravo koje regulira to pitanje.

Smisao pravnog posla asignacije ili upute sadržan je u tendenciji da se tražbina prenese, a da istodobno vjerovnik ne ispadne iz konkretnog pravnog odnosa, kao i na namjeri da se dug preuzme, a da dužnik i dalje ostane u obvezno pravnom odnosu. Ovo je regulirano i uređeno odredbama iz čl. 131. do 144. Zakona o obveznim odnosima (ZOO).

Prema tome, protivnici potpuno pogrešno uputu tumače kao zamjenu za institut cesije ili institut preuzimanja duga. Asignacijom se, istina je, postižu učinci cesije ili preuzimanja duga, ali se radi o posve različitim poslovima i odnosima. Asignacija ili uputa predstavlja izjavu uputitelja ili asignanta kojim ovlašćuje upućenika ili asignata da u svoje ime, a za račun asignanta izvrši određenu činidbu primatelju upute ili asignataru, a asignatara ovlašćuje da u svoje ime, a za uputiteljev račun primi činidbu od upućenika.

U konkretnom slučaju izgleda da postoji uputa predlagatelja kao uputitelja prema protivniku osiguranja pod 1/ kao upućeniku dok ne postoji nikakvo očitovanje primatelja upute prema upućeniku niti uputitelju.

Ni u situaciji kada je vjerovnik pristao na uputu učinjenu od njegova dužnika radi ispunjenja obveze ta obveza ne prestaje, ako nije drukčije ugovoreno ni njegovim pristankom na uputu ni prihvatom od strane upućenika, nego obveza prestaje tek ispunjenjem od strane upućenika, a ovo proizlazi iz odredbe čl. 136.st.1. ZOO-a. Kako je nesporno da protivnik pod 1/ kao upućenik nije ispunio tražbinu prema Banci Splitsko-dalmatinskoj d.d. Split u ugovorenom roku, to obveza protivnika pod 1/ nije prestala niti može prestati na bilo koji način osim ispunjenjem, koje više i nije moguće.

Očito je da je protivnik pod 1/ kroz svoje očitovane radnje i sklopljene poslove odustao od obveze ispunjenja upute, na što je i ovlašten temeljem odredbe čl. 138. ZOO-a, pa se ne može uspješno pozivati na tvrdnju da je on prihvatio uputu i da je time pravni odnos s predlagateljem prestao.

Pored toga, uputitelj ima prava pravo opozvati ovlaštenje koje je uputom dao primatelju upute, što proizlazi iz kogentne norme čl. 139. ZOO-a, osim ako je uputu izdao radi ispunjenja nekog svog duga prema primatelju upute i uopće ako je uputu izdao u njegovom interesu.

Ovdje imamo situaciju da je primatelj upute odustao od upute jer ju očito nije ispunio, kao što imamo i činjenicu da je uputitelj opozvao tu uputu prije njenog ispunjenja, a istodobno ta uputa nije bila ugovorena radi ispunjenja nekog prava primatelja upute kojeg bi imao iz pravnog odnosa s davateljem upute, pa je potpuno neosnovan i nerazumljiv stav protivnika osiguranja kad smatraju i tvrde da se uputa ne može opozvati.

Konačno, a radi se o kogentnoj pravnoj normi i tu ništa ne može biti sporno te se na ovaj način u vezi ovog pitanja rješavaju sve pravne dileme o učinku opoziva upute ali i pravnim posljedicama otvaranja stečajnog postupka, odredbom čl. 141.st.3. ZOO-a propisano je da otvaranje stečaja nad imovinom uputitelja povlači po samom zakonu opoziv upute, osim slučaja kad je upućenik prihvatio i ispunio uputu prije otvaranja stečaja, a i kad u času prihvatanja nije znao niti morao znati za stečaj.

Stečaj nad predlagateljem automatski znači povlačenje upute po samom zakonu. Protivnik pod 1/ je znao i morao znati da su ostvarene pretpostavke za otvaranje stečaja nad predlagateljem jer je otvaranje stečaja kreirano upravo s ciljem izbjegavanja obveze koja je predmet naplate u ovome postupku. Bitna činjenica je da ni prije otvaranja stečajnog postupka, a ni nakon otvaranja stečajnog postupka, prije no što je stečajni upravitelj izjavio opoziv upute, pa sve do sada, protivnik pod 1/ nije ispunio uputu, a iz njegovog ponašanja posve jasno proizlazi da to nema namjeru učiniti.

Za razliku od stajališta protivnika osiguranja, kada se u obzir uzmu sve pravno relevantne činjenice, od dinamike promjena, fizičkih i pravnih osoba koje sudjeluju u pravnim poslovima, pravnih poslova koje zaključuju, očitovanja volja kroz odgovore na zahtjeve i kroz očitovanu volju u ugovorima, predlagatelj smatra da je dokazao sve činjenične i materijalno pravne pretpostavke osnovanosti prijedloga za osiguranje novčane tražbine donošenjem rješenja o privremenoj mjeri.

U svom podnesku od 27.studenog 2018.g., u parnici tog suda 10 P-282/18 predlagatelj je proširio tužbu isticanjem još jedne osnove i još jednog tužbenog zahtjeva, a radi se o tome da se je pozvao na ništetnost i to apsolutnu ništetnost Ugovora o kupoprodaji nekretnine kojeg su protivnici osiguranja zaključili 20.travnja 2017.g., dok se u ovom postupku na ovu činjenicu poziva kao dokaz na okolnosti postojanja tražbine i opasnosti da se bez usvajanja prijedloga onemoguću naplata ili znatno oteža naplata tražbine predlagatelja osiguranja.

Kao što je u točki 7/ ovog podneska prikazano, taj ugovor, koji za posljedicu ima prijenos vlasništva s protivnika pod 1/ na protivnika pod 2/, sadrži svjesni nesklad između volje i očitovanja, pa je ništetan uslijed nevaljanosti očitovanja volje. Ustvari, u ovom slučaju su protivnici namjerno očitovali volju simulirajući kupoprodaju, a ustvari su htjeli posve nešto drugo, a to su očitovali kroz Sporazum o poslovnoj suradnji koji je sklopljen 22.ožujka 2017.g., dodatak tom sporazumu kojeg su sklopili 10.svibnja 2017.g. i Ugovor o izvođenju radova od 3.srpnja 2017.g.

Praktično, bez ijedne lipe, a kamo li isplate kupoprodajne cijene protivnik pod 2/ „stječe“ vlasništvo na nekretnini, dok kroz „poslovnu suradnju“ protivnik pod 1/ zadržava sva prava i stječe znatnu materijalnu korist budući da ima potpunu kontrolu nad protivnikom osiguranja pod 2/.

Nema teorije da bi bilo tko vlasništvo vrijedne nekretnine prenio na trećega bez isplate, bez ijednog sredstva osiguranja, te istodobno predao posjed i dozvolio uknjižbu prava vlasništva u zemljišne knjige.

Očitovanje u ovom postupku kroz prigovore protiv prijedloga da se kupoprodajna cijena iz pravnog odnosa među protivnicima ima podmiriti iz kredita s Kreditnom bankom Zagreb d.d., svjesno je iznesena neistina i upravo je dokaz, ne na okolnosti obrane protivnika, nego na okolnosti koje predlagatelj ističe.

Iako je učinak spornog kupoprodajnog ugovora postignut uknjižbom prava vlasništva na nekretnini koja je predmet ugovora, vlasništvo se temeljem odredbe čl. 119.st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (ZV) stječe na temelju valjano očitovane volje dotadašnjeg vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja. Ovdje nedostaje činjenica valjanog očitovanja volje o prijenosu vlasništva jer je volja simulacija, odnosno prividno sklapanje ugovora. Radi se ovdje o apsolutnoj simulaciji jer se radi o sklapanju prividnog ili fiktivnog pravnog posla radi zaobilaženja propisa, prijave predlagatelja i izbjegavanje ispunjenja obveze prema predlagatelju i njegovom vjerovniku.

Ovo je klasičan primjer prividne prodaje stvari povezanoj osobi radi prikrate vjerovnika i prividnom otuđenju radi stjecanja dobiti investicijom putem treće osobe, koja se ugovara u korist protivnika pod 1/, ali i protivnika pod 2/, ne temeljem statusa ili prava, nego isključivo temeljem sudioništva u pomaganju radi izbjegavanja obveze prema predlagatelju.

Radi toga, ovaj pravni posao nema učinka među ugovornim stranama sukladno odredbi čl. 285.st.1. ZOO-a te se radi o ništetnom pravnom poslu sukladno odredbi čl. 322.st.1. ZOO-a budući je protivan Ustavu RH, kogentnim normama i moralu društva.

Može se slobodno kazati da ovaj pravni posao ima nedopuštenu osnovu jer, ako osnovu definiramo kao pravni cilj kojem stranke teže, a cilj nije puki prijenos vlasništva na stjecatelja uz isplatu kupoprodajne cijene, nego je cilj posve drugačiji, što je posve jasno očitovano pravnim poslovima među protivnicima, ali i svime što je tome prethodilo, onda je osnova očitovana u izbjegavanju obveze prema predlagatelju s jedne strane, a s druge strane stjecanje imovine u korist protivnika pod 1/ temeljem tih nedopuštenih osnova i stjecanje imovine na strani protivnika pod 2/ pomaganjem kroz simuliranje stjecanja vlasništva. Praktično, ovdje se radi o nedopuštenoj pobudi jer je ta nedopuštena pobuda izravan razlog za sklapanje spornog pravnog posla.

Doduše, prema odredbi čl. 273.st.1. ZOO-a, pobude iz kojih je ugovor sklopljen ne utječu na njihovu valjanost ali ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati ugovor će prema odredbi čl. 273.st.2. ZOO-a biti bez učinka.

Još je jedna bitna činjenica, a ovdje se o tome očito radi, iako je u ugovoru drugačije napisano, ovdje se radi o besplatnom pravnom poslu jer ugovoriti kupoprodaju i prenijeti vlasništvo nekretnine bez ikakvih ograničenja, bez osiguranja plaćanja i bez isplate iti jednog dijela cijene, nije ništa drugo nego besplatan pravni posao.

U pravu su protivnici osiguranja kada tvrde da predlagatelj osiguranja u postupku mora dokazati postojanje svoje tražbine i učiniti vjerojatnim činjenicu da bez mjere osiguranja predlagatelj neće moći tu tražbinu naplatiti ili će ta naplata biti znatno otežana. Upravo iz dokaza na koje se oni pozivaju proizlazi osnovanost prijedloga za osiguranje novčane tražbine predlagatelja osiguranja. Kada se tome dodaju sve ove činjenice koje su u ovom postupku istaknute, onda u ovom slučaju nema nikakve dileme da osnova nesumnjivo postoji. Ne samo da je dokazana vjerojatnost postojanja tražbine i vjerojatnost opasnosti za onemogućavanje ili otežavanje ispunjenja, nego je to sve apsolutno dokazano.

DOKAZ: kao u prethodnim točkama.

10/ Radi izloženo, predlagatelj osiguranja predlaže da sud izvede dokaze koje su stranke priložile uz svoje podneske, po potrebi da provede dokaze saslušanjem svjedoka, iako iz pisanih isprava nesumnjivo proizlazi osnova ovog prijedloga, te da nakon toga donese odluku kojom će prijedlog u cijelosti usvojiti.

Odvjetnik
MIJO JELIČIĆ
Split, Kliška 29, tel-021/315-806; 021/315-807; fax-021/315-808
e-mail: *odvjetnik-jelacic@st.t-com.hr*

Split, 27. studenog 2018.g.
Broj spisa: 9483

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

10 P-282/18

Tužitelj: ABES d.o.o. u stečaju, Split, Zrinsko Frankopanska 62, OIB: 85303060771, zastupana po stečajnom upravitelju Vlahu Monkoviću, kojeg zastupa punomoćnik Mijo Jeličić, odvjetnik u Splitu

Tuženici: 1/ SPECIALIS d.o.o. Split, Put Trstenika 4B, OIB: 36144500759,
2/ UVALA TRSTENIK d.o.o. Split, Trstenik 4B, OIB: 93337667529

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
IZJAVE
29 -11- 2018
Prilozi pošte

PODNEŠAK TUŽITELJA

Predano za pravu: okružni prop. č. 20
POŠTA
Broj primjeraka 3
Telefonski broj KN
Prilozi 3

Kojim:

- opoziva punomoć
- imenuje punomoćnika
- dostavlja i predlaže dokaze
- daje očitovanje na stajalište i dokazne prijedloge tuženika
- proširuje tužbu

U 3 primjerka
Priloga: 32

1/ Između tužitelja s jedne strane kao cedenta i Maria Čvelje s druge strane kao cesionara sklopljen je Ugovor o ustupu – prodaji tražbine od 2. listopada 2018.g. koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Nikšom Mozarom u Dubrovniku 2. listopada 2018.g. pod brojem OV-8162/2018. Ugovorne stranke su tim pravnim poslom, temeljem odredbe čl. 80. ZOO-a izvršile prijenos tražbine koju je tužitelj imao prema prvotuženiku, koji je u ovom slučaju cesus u iznosu od 1.200.000,00 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem deviznom tečaju HNB-a koji vrijedi na dan plaćanja s kamatom po stopi od 7,5 % godišnje koja na taj iznos teče od 15. rujna 2014.g. do 31. ožujka 2016.g., od 1. travnja 2016.g. do isplate sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-nih poena. Ova tražbina temelji se na Ugovoru o kupoprodaji potraživanja od 10. rujna 2014.g. i dodatku

broj 1 Ugovoru o kupoprodaji potraživanja od 10.rujna 2014.g. koji je sklopljen 15.rujna 2014.g. (čl. 1. i 2. Ugovora).

Temeljem tog ugovora tužitelj je dao suglasnost cesionaru, stjecatelju tražbine Mariu Čvelji, da stupi u ovaj parnični postupak, a on je taj ustup prihvatio. Za slučaj da se iz bilo kojeg razloga odbije zahtjev Maria Čvelje za stupanje u parnicu umjesto tužitelja, tužitelj se obvezao nastaviti parnični postupak u svoje ime, a za račun stjecatelja tražbine te se dodatno obvezao prihvatiti punomoćnika kojeg odredi stjecatelj tražbine te tom punomoćniku dati punomoć i sve isprave potrebne za vođenje postupka (čl. 5. Ugovora).

Temeljem Ugovora od 2.listopada 2018.g. stečajni upravitelj opoziva punomoć odvjetniku Davoru Radiću te punomoćnikom u ovom postupku imenuje Miju Jeličića, odvjetnika u Splitu te predlaže da se o svim radnjama u postupku izvješćuje novoimenovani punomoćnik.

Odredbom iz čl. 192.st.3. ZPP-a propisano je da umjesto tužitelja u parnicu može stupiti novi tužitelj samo ako tuženik na to pristane u situaciji kada se tuženik već upustio u raspravljanje o glavnoj stvari.

Budući da su se tuženici davanjem odgovora na tužbu upustili u raspravljanje, za stupanje Maria Čvelje u parnicu na mjesto tužitelja potrebna je suglasnost oba tuženika. Ugovorom koji je prethodno citiran Mario Čveljo se obvezao prijaviti na mjesto tužitelja u ovoj parnici, te će on dostaviti podnesak s prijedlogom za stupanje u parnicu na mjesto tužitelja, pa se predlaže da sud tuženike pozove na izjašnjenje pristaju li na njegovo stupanje u parnicu.

Ako se tuženici suglase s ovim prijedlogom odnosno s prijedlogom Maria Čvelje da on stupi na mjesto tužitelja u ovoj parnici, u tom će slučaju doći do subjektivne preinake tužbe.

U protivnom, za slučaj da se bilo koji od tuženika ne suglasi s ovim prijedlogom, tužitelj izjavljuje da nastavlja ovi postupak kao tužitelj, a Mario Čveljo će se tada u postupak uključiti kao umješac na strani tužitelja temeljem odredbe iz čl. 206. ZPP-a radi zaštite svojih prava i interesa.

DOKAZ: pregled Ugovora o ustupu – prodaji tražbine od 2.listopada 2018.g. OV-8162/18, pregled podneska tužitelja s opozivom punomoći, pregled punomoći od 15.listopada 2018.g., pregled podneska Maria Čvelje kojim predlaže stupanje u parnicu na mjesto tužitelja.

2/ U odnosu na visinu i osnovu tužbe, tužitelj u cijelosti ostaje kod navoda tužbe i podneska od 16.listopada 2018.g. te ustraje u svim dokaznim prijedlozima.

U pogledu tuženikovih odgovora na tužbu, tužitelj ističe da se oni temelje na tvrdnjama i tezama koje su bez veze s pravno relevantnom činjeničnom i pravnom osnovom jer je modus tuženika očitovan kroz izvlačenje pojedinih činjenica iz vremenskog i stvarnog konteksta, tumačenju konstruiranih činjenica na neprihvatljiv način te podvođenje tih konstruiranih činjenica pod materijalno pravne norme koje u jednom dijelu nisu primjenjive na konkretan pravni odnos, a u drugom dijelu se pravno relevantne odredbe materijalnog prava potpuno krivo tumače.

DOKAZ: uvid u tužbu od 9.svibnja 2018.g. i podnesak tužitelja od 16.listopada 2018.g., pregled odgovora na tužbu tuženika pod 1/ i 2/ i pregled priloženih isprava.

3/ Pravni odnos zainteresiranih stranaka vezanih za tražbinu koja je predmet ovog spora nastao je temeljem Ugovora o kupoprodaji potraživanja SG – Splitska banka d.d. prema dužniku ALKOM d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 64 od 8.travnja 2014.g., za iznos od 1.100.000,00 EUR-a s ugovorenim kamatama. Osnivač i imatelj udjela društva ALKOM d.o.o. bio je Mirko Vuković, koji je ujedno bio i jedini član uprave do 6.prosinca 2011.g., a nakon njega, od 6.prosinca do otvaranja stečajnog postupka član uprave je bio Miljenko Vuković, brat Mirka Vukovića.

DOKAZ: pregled Ugovora od 8.travnja 2014.g. OV-2715/14, pregled povijesnog izvotka iz sudskog registra za društvo ALKOM d.o.o. u stečaju, saslušanje svjedoka Mirka Vukovića, Split, Put Radoševca 26 i Miljenka Vukovića, Sinj, Ivana Meštrovića 66.

4/ Ugovorom o kreditu broj 23-1508 sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) od 30.prosinca 2013.g., koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Boškom Jurišićem u Solinu 3.siječnja 2014.g. pod brojem OV-17/14, koji je sklopljen između Banke Splitsko-dalmatinske d.d. s jedne strane i društva ABES d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 62, kao korisnika kredita i Marije Šošo kao založnog dužnika ugovoreno je korištenje kredita u iznosu od 10.300.000,00 kn, koji je iskorišten za kupnju tražbine od SG – Splitske banke d.d. temeljem Ugovora koji je opisan u točki 3/ ovog podneska.

Član uprave korisnika kredita, ovdje tužitelja, društva ABES d.o.o. bila je u trenutku sklapanja tog posla direktorica Jasna Šolić Ćurković, koja je potpisala i ovjerila svoj potpis na predmetnom pravnom ugovoru, dok je u tom poslu sudjelovala i Marija Šošo iz Splita, Put, Radoševca 26 kao založni dužnik, koja je ujedno i kći Mirka Vukovića.

Imatelji udjela tog društva je Luka Oršulić u razdoblju od 2012.g. do 2015.g., a potom od 2015.g. do 2017.g. Ante Katić s tim što je Jasna Šolić Ćurković bila član uprave u razdoblju od 2012.g. do 2016.g.. Prije nje, u razdoblju od 2009.g. do 2012.g. direktor je bila Dijana Oršulić, a u razdoblju od 2016.g. do 2017.g. odnosno do otvaranja stečajnog postupka član uprave je bio Ante Katić, dok je Luka Oršulić bio prokurist ovog društva u razdoblju od 2012.g. do 2015.g.

Prethodno citiranom ugovoru sklopljen je dodatak broj 1 od 23.travnja 2014.g., kojeg su zaključile iste stranke, kojeg je u ime i za račun tužitelja potpisala direktorica Jasna Šolić Ćurković, a tim su ugovorom stranke ugovorile produženje roka korištenja kredita te su uredili pitanje dospijeca i kamata na ugovorenu obvezu.

DOKAZ: pregled Ugovora o kreditu broj 23-1508 sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) od 30.prosinca 2013.g. OV-17/14, pregled dodatka broj 1 od 3.travnja 2014.g. OV-2840/14, pregled povijesnog izvotka iz sudskog registra za društvo ABES d.o.o., saslušanje svjedoka Luke Oršulića, Split, Pape Ivana Pavla II 25, Ante Katića, Otok, Strana I br.7, Jasne Šolić Ćurković, Split, Kneza Ljudevita Posavskog 7, Marije Šošo, Split, Put Radoševca 26.

5/ Društvo ABES d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 62 i društvo SECIALIS j.d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 64 sklopili su dana 10.rujna 2014.g. Ugovor o kupoprodaji potraživanja kojim su ugovorne stranke izvršile prijenos tražbine koju je ABES d.o.o. stekao od SG – Splitske banke d.d. na novog stjecatelja, tuženika pod 1/ SPECIALIS j.d.o.o. uz prijenos založnih prava na nekretninama označenim kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split, čest.zem. 6880/1 Z.U. 16024 K.O. Split i to baš posebnog dijela zgrade poslovni prostor površine 573,28 m2 i telefonska centrala površine 11,83 m2 kao i čest.zem. 6880/25 Z.U. 15725 K.O. Split, posebni dio – 164/5901 dijela, u naravi poslovni prostor broj 2 površine 164,79 m2, prijenos prava stupanja u ovršni postupak Ovr-639/2013 kod Općinskog suda u Splitu na mjesto banke kao ovrhovoditelja.

Ovršenik u predmetu Općinskog suda u Splitu broj Ovr-639/13 je bilo društvo ALKOM d.o.o. kao i Mirko Vuković, koji je ujedno imatelj udjela u društvu ALKOM d.o.o. i član uprave tog društva, dao je suglasnost da na mjesto ovrhovoditelja umjesto banke i stjecatelja udjela ABES d.o.o., sada stupi SPECIALIS j.d.o.o., kao novi stjecatelj udjela.

No, u tom ugovoru o kupoprodaji potraživanja od 10.rujna 2014.g. nije bila ugovorena kupoprodajna cijena i stranke su u čl. 3. tog ugovora dogovorile da će se kupoprodajna cijena, način i rok isplate za otkup potraživanja i prava stupanja u ovršni postupak Ovr-639/2013 regulirati zasebnim ugovorom, odnosno dodatkom predmetnom ugovoru.

Ova činjenica, pored prethodno iznesenih činjenica, dokazuje dvije stvari. Prva je da se povezane osobe međusobno dogovaraju kako bi postigle nelegitiman cilj prema kojem bi u konačnici tuženik pod 2/ stekao vlasništvo na nekretninama bez plaćanja kupoprodajne cijene s jedne strane, a s druge strane da se vjerovnici tužitelja i tuženika pod 1/ ne mogu naplatiti, odnosno da im se onemogući naplata tražbina njihovih vjerovnika. Druga je činjenica koja iz ovog proizlazi sadržana u tome da ugovor o kupoprodaji prava ne sadrži bitan element ugovora, a to je cijena, pa je radi toga ništetan.

Sklopljen je i dodatak broj 1 prethodno citiranom Ugovoru dana 15.rujna 2014.g., i tim ugovorom je ispravljen nedostatak u glavnom ugovoru jer je ugovorena kupoprodajna cijena za prijenos prava u iznosu od 1.200.000,00 EUR-a s ugovorenim kamatama, te je ugovoren rok plaćanja najkasnije do 31.ožujka 2016.g. na žiro račun prodavatelja, društva ABES d.o.o. Split. Na ovaj način su ugovorne stranke osnažile i valjanim učinile onaj ugovor kojeg su sklopile 10.rujna 2014.g.

Slijedi zaključenje dodatka broj 2 ugovoru od 10.rujna 2014.g., koji je datiran s danom 20.listopada 2014.g., koji, za razliku od prethodno citiranih ugovora nije ovjeren pred javnim bilježnikom. Tim ugovorom ugovorne stranke praktično suspendiraju dodatak broj 1 od 15.rujna 2014.g. jer ugovaraju da će se kupoprodajna cijena utvrditi na dražbi u ovršnom postupku i da će tako postignuti iznos biti kupoprodajna cijena te da će društvo SPECIALIS j.d.o.o. tu cijenu platiti prema čl. 2.st.3. dodatka broj 2, a to se veže za realizaciju i prodaju projekta koji je navodno ugovoren sporazumom od 30.travnja 2014.g. između društva ABES d.o.o. i POLJUD VILE d.o.o. Split, Zrinsko Frankopanska 64.

E, to društvo POLJUD VILE d.o.o. je isto u stečaju, a imatelj udjela je najprije bio ALKOM d.o.o. pa onda Mirko Vuković pa onda Miljenko Vuković pa Luka Oršulić itd. dok su osobe ovlaštene za zastupanje bile, među ostalima Mirko Vuković, Miljenko Vuković, Luka Oršulić, redom sve osobe koje su bile imatelji udjela, članovi uprave i prokuristi društava koja su sudjelovala u ovom interesantnom pravnom odnosu.

Ovim sporazumom o poslovnoj suradnji između društva ABES d.o.o. i društva POLJUD VILE d.o.o. od 30.travnja 2014.g. ugovorena je poslovna suradnja na projektu izgradnje na čest.zem. 506/1 K.O. Split, na Trsteniku pa je posve jasno da je i ovaj sporazum sačinjen u cilju onemogućavanja vjerovnika da ostvare svoje tražbine prema društvima ABES d.o.o. i SPECIALIS j.d.o.o.

Potom se dna 31.prosinca 2015.g. navodno sklapa i dodatak broj 3 Ugovoru od 10.rujna 2014.g., kojim se utvrđuje kupoprodajna cijena za tražbinu koju je ABES d.o.o. stekao od SG Splitske banke d.d. u iznosu od 12.826.037,33 kn te se tuženik pod 1/ kao stjecatelj te tražbine i prava ovršnom postupku Ovr-639/2013 ovaj iznos obvezao u ime društva ABES d.o.o. vratiti Banci Splitsko-dalmatinskoj d.d. na način što će iznos od 10.300.000,00 kn platiti putem upute, a da će POLJUD VILE d.o.o. Banci Splitsko-dalmatinskoj iznos od 2.050.000,00 kn također platiti putem upute ABES-a d.o.o. No, kao i u prethodnim poslovima, što je bilo prethodno planirano i organizirano, obveze nisu ispunjene.

Imatelji udjela novog stjecatelja, tuženika pod 1/, društva SEPCIALIS j.d.o.o. Split bili su Luka Oršulić u razdoblju od 2013.g. do 2015.g., Rino Radinović u razdoblju od 2015.g. do 2018.g. i Ivan Poparić od 2018.g., a upravu su činili Dijana Oršulić u razdoblju od 2013.g. do 2015.g., Nikolina Radinović od 2015.g. do 2018.g. i Ivan Poparić od 2018.g. dok je Rino Radinović bio prokurist u razdoblju od 2017.g. do 2018.g.

DOKAZ: pregled Ugovora o kupoprodaji potraživanja od 10.rujna 2014.g. OV-5166/14, dodatka broj 1 od 15.rujna 2014.g. OV-5304/14, dodatka broj 2 od 20.listopada 2014.g. koji je bez ovjere, dodatka broj 3 od 31.prosinca 2015.g., također bez ovjere, upute društva ABES d.o.o. društvu SPECIALIS j.d.o.o. od 31.prosinca 2015.g., upute društva ABES d.o.o. društvu SPECIALIS j.d.o.o. od 20.siječnja 2016.g., izjave društva SPECIALIS j.d.o.o. od 20.siječnja 2016.g. kojom izjavljuje prihvata upute, Sporazuma o poslovnoj suradnji na projektu Trstenik u Splitu od 30.travnja 2014.g., pregled povijesnog izvotka iz sudskog

registra za društvo POLJUD VILE d.o.o. (ranije POLJUD ALKOM d.o.o.), pregled povijesnog izvotka za društvo SPECIALIS d.o.o. (ranije j.d.o.o.), saslušanje svjedoka Jasne Šolić Ćurković, Split, Kneza Ljudevita Posavskog 7, Dijane Oršulić, Split, Pape Ivana Pavla II 25, Josipa Marasovića, Split, A.B. Šimića 9B, Mirka Vukovića, Split, Put Radoševca 26, Nikoline Radinović, Ražanj, Ražanj 225.

6/ Općinski sud u Splitu donio je zaključak o prodaji nekretnine u predmetu broj Ovr-639/13 od 28.siječnja 2016.g. kojim je trgovačkom društvu SPECIALIS j.d.o.o. Split kao ovrhovoditelju, odnosno pravnom slijedniku društva ABES d.o.o., odnosno SG – Splitske banke d.d., protiv ovršenika ALKOM d.o.o. Split i Mirka Vukovića iz Splita potvrdio da je rješenje o dosudi pod posl.br. Ovr-639/13 od 30.lipnja 2015.g. postalo pravomoćno 20.srpnja 2015.g.

Iz ovoga proizlazi da je 30.lipnja 2015.g. doneseno rješenje o dosudi broj Ovr-639/13, koje je pravomoćno 20.srpnja 2015.g. kojim je nekretnina društva ALKOM d.o.o. označena kao čest.zem. 506/1 K.O. Split i čest.zem. 6880/1 Z.U. 16024 K.O. Split dosuđena društvu SPECIALIS j.d.o.o. Split kao kupcu, a zaključkom od 28.siječnja 2016.g. su ove nekretnine predane tuženiku pod 1/.

Sačinjen je zapisnik o primopredaji nekretnina od 26.veljače 2016.g. prema kojem je društvo ALKOM d.o.o. putem punomoćnika Mirka Vukovića predalo društvu SPECIALIS j.d.o.o. putem prokuriste Rina Radinovića nekretnine koje su bile predmet ovršnog postupka.

Nakon ovoga, budući se „oslobodilo“ vrijedne nekretnine, društvo ALKOM d.o.o. je moglo mirno otići u stečaj, što se i dogodilo temeljem rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-2/2015 od 29.veljače 2016.g. (samo dva dana nakon primopredaje).

Jedna od stečenih nekretnina u ovršnom postupku koja je kupljena tražbinom tužitelja, za što tužitelju do danas ništa nije plaćeno, otuđena je Ugovorom o kupoprodaji nekretnina broj 01/16 kojeg su zaključili društvo SPECIALIS j.d.o.o. Split s jedne strane kao prodavatelj i društvo F-TOURS INTERNATIONAL d.o.o. Split s druge strane kao kupac, dana 4.listopada 2016.g., koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Antom Zlokićem u Splitu 4.listopada 2016.g. pod brojem OV-16831/16, kojim je za poslovni prostor oznake E-41 neto površine 573,28 m² u zgradi izgrađenoj na čest.zem. 6880/1 i dr. Z.U. 16024 K.O. Split prodan za iznos od 450.000,00 EUR-a ili 3.375.000,00 kuna, što je realizirano i provedeno.

Međutim, u predmetu Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-1643/2016 FINA Split je podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom ABES d.o.o. Split u kojem se tvrdi da na dan 5.srpnja 2016.g. u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje postoji evidentirana neizvršena osnova za plaćanje u neprekidnom razdoblju od 120 dana u ukupnom iznosu od 2.729.404,48 kuna.

Iz ovoga proizlazi da je u trenutku kada su društvo SPECIALIS j.d.o.o. i F-TOURS INTERNATIONAL d.o.o. sklopili Ugovor o kupoprodaji prethodno opisane nekretnine, tj. 4.listopada 2016.g. društvo ABES d.o.o. bilo u blokadi od početka 2016.g. To znači da je namjerno prouzročen stečaj društva ABES d.o.o. jer bi u protivnom društvo SPECIALIS iznos kupoprodajne cijene platilo na račun ABES-a d.o.o. pa su imatelji udjela ovih društava i njihova uprava, misli se na SPECIALIS j.d.o.o. i ABES d.o.o., počinili kazneno djelo protiv gospodarstva, prouzročenje stečaja, djelo opisano i kažnjivo po čl. 249. KZ-a, što sve za posljedicu ima nemogućnost naplate tražbine koju ABES d.o.o. nesumnjivo ima prema društvu SPECIALIS j.d.o.o.

Vrlo je interesantno pregledati zapisnik s ročišta od 14.veljače 2017.g. u stečajnom postupku 4 St-1643/2016. Prema izvješću FINA-e na dan 13.veljače 2017.g. evidentirana su 342 dana neprekidne blokade tužitelja kao stečajnog dužnika. Dužnik je 9.veljače 2017.g. dostavio izvješće o financijsko gospodarskom stanju za dužnika s popisom imovine i obveza. U izjašnjenju na ročištu od 14.veljače 2017.g. tadašnji zz društva ABES d.o.o., direktor društva Ante Katić izjavio je da je društvo u blokadi od 8.ožujka 2016.g. i da tvrtka nema mogućnosti nastavka normalnog poslovanja, da se pokušala naplata potraživanja, ali bezuspješno, da društvo u vlasništvu ima stan i parkirno garažno mjesto na

adresi Put Žnjana 20B u Splitu, koje je opterećeno založnim pravom Kreditne banke Zagreb d.d., nekoliko motornih vozila i potraživanje u ukupnom iznosu od 125.5236,12 kn, a da su obveze društva na dan 7.veljače 2017.g. 9.132.059,10 kn. Na onu tražbinu prema društvu SPECIALIS, tuženiku pod 1/, temeljem Ugovora o prodaji potraživanja, „slučajno“ je potpuno zaboravio pa je potvrdio da su svi imatelji udjela, članovi uprave i prokuristi „ugovorili“ izigravanje vjerovnika radi sprječavanja naplate s jedne strane, a s druge strane dao je i lažan iskaz, što predstavlja još jedno kazneno djelo.

DOKAZ: pregled spisa Općinskog suda u Splitu broj Ovr-639/13, a osobito rješenja od 30.lipnja 2015.g. i zaključka od 28.siječnja 2016.g., pregled zapisnika o primopredaji nekretnine od 26.veljače 2016.g., pregled Ugovora o kupoprodaji nekretnine broj 01/16 od 4.listopada 2016.g. OV-16831/16 i potvrde od 4.listopada 2016.g. OV-16835/16, pregled spisa Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-1643/16, a osobito rješenja o otvaranju stečajnog postupka od 15.veljače 2017.g., izvješće dužnika od 9.veljače 2017.g., obavijest FINA-e od 13.svibnja 2017.g. i iskaz Ante Katića od 14.veljače 2017.g., saslušanje svjedoka Ante Katića, Otok, Strana I br. 7.

7/ Nakon što je nad ABES-om d.o.o. otvoren stečajni postupak 15.veljače 2017.g., pretpostavili su odgovorni tuženika da je time stvar riješena pa su tuženik pod 1/ i tuženik pod 2/ sklopili Sporazum o poslovnoj suradnji od 22.ožujka 2017.g. kojim su ugovorili uvjete za suradnju u postupku gradnje na nekretnini označenoj kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split. Taj sporazum je specifičan po tome što je za Uvalu Trstenik ugovoreno pravo na otkup projekta za iznos od 9.000.000,00 kn.

Jasno je po svemu da je to bila samo priprema za Ugovor koji je sklopljen nepuni mjesec dana kasnije, 20.travnja 2017.g.

Tim ugovorom SPECIALIS d.o.o. Split kao prodavatelj prodaje UVALI TRSTENIK d.o.o. kao kupcu nekretninu označenu kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split za iznos od 9.000.000,00 kn. Obveza plaćanja kupoprodajne cijene je šest mjeseci od dana sklapanja ugovora putem kredita poslovne banke, a kupac bez obzira što nije platio kupoprodajnu cijenu niti dao bilo kakvo sredstvo osiguranja za naplatu ove tražbine prodavatelja biva ovlašten na uknjižbu prava vlasništva bez ikakvih ograničenja, što se ne događa osim u slučajevima izigravanja prava trećih i pribavljanja nepripadajuće imovinske koristi u korist onih kojima ta korist ne pripada, što je opet pitanje kazneno pravne prirode, ali nesumnjivo pitanje osnove za utvrđivanje ništetnosti pravnog posla zbog apsolutne simulacije kao i pobijanja pravnih radnji dužnika.

Već 10.svibnja 2017.g., bez naznake o tome kada će biti isplata ugovorene kupoprodajne cijene i bez ikakvog sredstva osiguranja tuženik pod 1/ predaje posjed nekretnine tuženiku pod 2/ i na taj način gubi bilo kakvu vlast na predmetu kupoprodaje.

Međutim, ni tu nije kraj, tuženici dana 10.svibnja 2017.g. međusobno sklapanju dodatak sporazuma o poslovnoj suradnji od 22.ožujka 2017.g. u kojem, valjda svjesni prekomjernog oštećenja, ali i činjenice knjiženja stavki u poslovnim knjigama, u kojem mijenjaju praktično nepostojeći sporazum jer su nakon sporazuma od 22.ožujka 2017.g. sklopili Ugovor o kupoprodaji od 20.travnja 2017.g., u kojem mijenjaju vrijednost tražbine SPECIALIS-a prema UVALI TRSTENIK d.o.o. u tom sporazumu, iako je SPECIALIS „prodao“ nekretninu UVALI TRSTENIK d.o.o.

Nije slučajno sklopljen ovaj prethodni sporazum odnosno dodatak sporazumu jer je u stečajnom postupku protiv stečajnog dužnika koji je tužitelj u ovoj parnici iskazano potraživanje Banke Splitsko-dalmatinske temeljem izvotka iz poslovnih knjiga u vrijednosti od 11.058.880,84 kn pod rednim brojem 46 u tablici koja je prilog izvješću o gospodarskom položaju dužnika i njegovim uzrocima, koje je sudu prezentirano 12.svibnja 2017.g.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj 4 St-1643/2016 od 26.svibnja 2017.g. utvrđene su tražbine prvog višeg isplatnog reda i drugog višeg isplatnog reda, pa je priznata tražbina drugog višeg isplatnog reda pod rednim brojem 45 u korist Banke Splitsko-dalmatinske d.d. u stečaju u iznosu od

11.058.880,84 kn, što predstavlja pravomoćnu sudsku odluku, pa su potpuno promašene tvrdnje tuženika da tužitelj prema tuženiku pod 1/ nema nikakvih potraživanja jer da ga je tužitelj uputio da asignacijom podmiri dug Banci Splitsko-dalmatinskoj.

Slijedeća radnja koja potvrđuje namjeru oštećivanja vjerovnika proizlazi iz činjenice što su nominalni vlasnik nekretnine, koji je upis vlasništva postigao temeljem apsolutno simuliranog Ugovora o kupoprodaji, društvo UVALA TRSTENIK i društvo SPECIALIS d.o.o. kao izvođač, dana 3.srpnja 2017.g. sklopili Ugovor o izvođenju radova kojim je UVALA TRSTENIK d.o.o. ustupila društvu SPECIALIS izvođenje građevinskih radova na izgradnji šest stambenih zgrada i jedne stambeno poslovne zgrade na čest.zem. 506/1 K.O. Split po sistemu ključ u ruke za iznos od 25.015.627,50 kn.

Međutim, opet je sklopljen dodatak tom ugovoru dana 6.studenog 2017.g. gdje je ugovoreno da će plaćanje za građenje biti realizirano iz dugoročnog kredita od Kreditne banke Zagreb d.d.

Ovo je interesantno za to, ne samo zbog dokazivanja načina onemogućavanja naplate tražbine, nego i osporavanja pravne obrane u odgovorima na tužbu, jer se tvrdi da će tužitelj moći naplatiti tražbinu prema tuženiku pod 1/ jer je eto, on samo imovinu u obliku nekretnine pretvorio u imovinu u novcu. No, kredit koji se spominje, a radi se o kreditu broj 6228002010 Kreditne banke Zagreb d.d., koji je odobren i temeljem Ugovora od 11.prosinca 2017.g. i temeljem kojeg je uknjiženo založno pravo na predmetnoj nekretnini, strogo je namjenski kredit i služi za financiranje građevinskih radova za izgradnju nezavršenih stambeno-poslovnih zgrada izgrađenih na čest.zem. 506/1 K.O. Split.

Nu, dana 21.veljače 2017.g. osniva se društvo UVALA TRSTENIK d.o.o. Split na adresi Trstenik 4B, koja adresa se poklapa s adresom zemljišta označenog kao čest.zem. 506/1 K.O. Split, koju će dva mjeseca kasnije, 20.travnja 2017.g. „kupiti“ UVALA TRSTENIK d.o.o. od društva SPECIALIS d.o.o. Temeljni kapital kupca je 20.000,00 kn i radi se o društvu bez ikakve imovine i bez ikakve poslovne aktivnosti u trenutku kupnje. Nekoliko mjeseci kasnije sklapa se ovaj spomenuti Ugovor o dugoročnom kreditu od 11.prosinca 2017.g. u kojem banka kao kreditor odobrava tuženiku pod 2/ dugoročni kredit u iznosu od 3.550.000,00 EUR-a i to:

- kredit koji ima strogu namjenu, a odnosi se na financiranje građevinskih radova za stambeno-poslovnu zgradu na čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 k.o. Split (točka 2 ugovora), koji je iskoristiv sukcesivno do 31.prosinca 2019.g. i to u dvije faze:
 - prva faza 2.100.000,00 EUR-a do 31.prosinca 2018.g. za troškove komunalnog/vodnog doprinosa, elektrifikacije, nadzora, te izgradnje zgrada oznake 3,6,7 i 8, pripadajuće opreme kao i nužnog okoliša za funkcioniranje prve faze projekta i
 - druga faza u preostalom iznosu kreditnih sredstava do 31.prosinca 2019.g. za izgradnju zgrade oznake 1 i 2, te dovršenja zgrade 4 i 5, pripadajuću opremu i okoliš, sve sukladno troškovniku (točka 4 Ugovora);
- sredstva kredita u obje faze se koriste namjenski temeljem dostavljene dokumentacije iz koje će biti vidljiva svrha svakog pojedinog korištenja (privremene situacije, predračuni, računi itd.) (točka 4.st.3. Ugovora);
- isplate po ovom kreditu vrše se prvenstveno na račun dobavljača i izvođača radova (točka 4. st.4. Ugovora);
- bila je evidentirana i zabilježba na nekretnini označenoj kao čest.zem. 506/1 K.O. Split povodom prijedloga društva BASIC d.o.o. Split, pa je u točki 8. st. f), pod uvjetom da podnositelj zahtjeva za upis uspije sa svojim zahtjevom u predmetnom ugovoru predviđeno sklapanje namjenskog depozita za isplatu eventualne tražbine.

Ovo su neoborivi dokazi na okolnosti namjere da se tužitelju ne plati ništa i da se izbjegne ispunjenje obveze, a istodobno da mu se onemogući naplata od tuženika pod 1/ prijenosom vlasništva bez naknade uz apsolutnu simulaciju kupoprodaje na tuženika pod 2/.

DOKAZ: pregled spisa Trgovačkog suda u Splitu 4 St-1643/2016, Sporazuma o poslovnoj suradnji od 22.ožujka 2017.g., Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 20.travnja 2017.g. OV-8453/17, zapisnika o primopredaji nekretnine od 10.svibnja 2017.g., dodatka Sporazumu o poslovnoj suradnji od 10.svibnja 2017.g., izvješća o gospodarskom položaju dužnika i njegovim uzrocima od 12.svibnja 2017.g., rješenja Trgovačkog suda u Splitu 4 St-1643/2016 od 26.svibnja 2017.g., ugovora o izvođenju radova od 3.srpnja 2017.g., dodatka ugovoru o izvođenju radova od 6.studenog 2017.g., ugovora o dugoročnom kreditu od 11.prosinca 2017.g., saslušanje svjedoka Jure Klarića, Zagreb, Gračanski ribnjak 4.

8/ Nakon što je otvoren stečajni postupak i nakon što je stečajni upravitelj utvrdio postojanje tražbine tužitelja kao vjerovnika prema tuženiku pod 1/ kao dužniku i osobito nakon što je utvrdio postojanje apsolutno simulirane upute za plaćanje, uputio je tuženiku pod 1/ pismo od 13.lipnja 2018.g. kojim je:

- upozorio na činjenicu da je tuženik pod 1/ bio dužan Banci Splitsko dalmatinskoj d.d. platiti tužiteljevu obvezu temeljem asignacije u roku od godinu dana od dana stupanja u posjed nekretnine označene kao čest.zem. 506/1 K.O. Split, a da to nije učinjeno i da je ta banka postavila zahtjev za plaćanje temeljem Ugovora o kreditu broj 23-1508 sa sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) od 31.prosinca 2012.g.;
- izjavio da povlači uputu za plaćanje te
- pozvao tuženika pod 1/ da plati kupoprodajnu cijenu.

Na ovaj poziv, svojim pismom od 4.srpnja 2018.g., tuženik neosnovano odgovara:

- da je ugovor o kupoprodaji potraživanja u cijelosti ispunjen u dijelu koji se odnosi na obveze ugovornih stranaka (?!);
- da je tuženik pod 1/ dio tražbine podmirio tužitelju, a dio da je podmirio prema Banci Splitsko-dalmatinskoj d.d. i da će dio potraživanja podmiriti u vrlo kratkom roku (?!);
- da je uputa za plaćanje koju je tužitelj izdao tuženiku pod 1/ neopoziva jer da je tuženik pod 1/ tu uputu prihvatio (?!);
- da činjenica što je banka svoju tražbinu prijavila u stečajnom postupku i što je stečajni upravitelj tu tražbinu priznao ne znači da je to potraživanje i postojalo već da te činjenice treba pripisati nesavjesnom radu stečajnog upravitelja (?!).

Dakle, tuženik pod 1/ i ovim dopisom, u jednom trenutku priznaje postojanje duga prema tužitelju i tvrdi da će ga u najkraćem roku platiti, a onda u istom dopisu tvrdi da ta tražbina ne postoji, pa optužuje za nesavjestan rad, a svakako dokazuje da tuženik pod 1/ nema namjeru niti ima sredstava za plaćanje, s jedne strane, a s druge strane potpuno krivo interpretira i tumači obveze temeljem asignacije.

DOKAZ: uvid u dopis stečajnog upravitelja od 13.lipnja 2018.g. i dogovor na taj dopis društva SPECIALIS d.o.o. od 4.srpnja 2018.g.

9/ U odgovoru na tužbu tuženici u bitnome tvrde da zbog upute, koju je navodno tuženik pod 1/ prihvatio, bez obzira što ta uputa nije ispunjena, tražbina ne postoji i da ne postoje razlozi za pobijanje pravnih radnji jer da će se kupoprodajna cijena platiti iz kredita odobrenog od Kreditne banke Zagreb d.d.

Pritom se tuženik osobito potrudio obrazložiti zbog čega smatra da nema osnove za pobijanje pravnih radnji dužnika, ali sve zaključke koje je iznio temelji na nepotpunim informacijama koje je dao autoru rada i djelomično točnim činjenicama, pa se na ovaj način pokušava stvoriti privid osnovanosti tvrdnji tuženika.

No, iz činjenica koje su prethodno prezentirane i iz dokaza na koje se tužitelj poziva, posve je jasno da se stajališta tuženika temelje na tezama koje nemaju veze s pravno relevantnim činjenicama i mjerodavnim pravom koje se na ovaj pravni odnos treba primijeniti.

Što se tiče prigovora da je asignacijom tražbina tužitelja prema tuženiku prestala, on je potpuno neosnovan i nerazumljiv obzirom na pravno relevantne činjenice i materijalno pravo koje regulira to pitanje.

Smisao pravnog posla asignacije ili upute sadržan je u tendenciji da se tražbina prenese, a da istodobno vjerovnik ne ispadne iz konkretnog pravnog odnosa, kao i na namjeri da se dug preuzme, a da dužnik i dalje ostane u obvezno pravnom odnosu. Ovo je regulirano i uređeno odredbama iz čl. 131. do 144. Zakona o obveznim odnosima (ZOO).

Prema tome, tuženici potpuno pogrešno uputu tumače kao zamjenu za institut cesije ili institut preuzimanja duga. Assignacijom se, istina je, postižu učinci cesije ili preuzimanja duga, ali se radi o posve različitim poslovima i odnosima. Assignacija ili uputa predstavlja izjavu uputitelja ili asignanta kojim ovlašćuje upućenika ili asignata da u svoje ime, a za račun asignanta izvrši određenu činidbu primatelju upute ili asignataru, a asignataru ovlašćuje da u svoje ime, a za uputiteljev račun primi činidbu od upućenika.

U konkretnom slučaju izgleda da postoji uputa tužitelja kao uputitelja prema tuženiku kao upućeniku dok ne postoji nikakvo očitovanje primatelja upute prema upućeniku niti uputitelju.

Ni u situaciji kada je vjerovnik pristao na uputu učinjenu od njegova dužnika radi ispunjenja obveze ta obveza ne prestaje, ako nije drukčije ugovoreno ni njegovim pristankom na uputu ni prihvatom od strane upućenika, nego obveza prestaje tek ispunjenjem od strane upućenika, a ovo proizlazi iz odredbe čl. 136.st.1. ZOO-a. Kako je nesporno da tuženik pod 1/ kao upućenik nije ispunio tražbinu prema Banci Splitsko-dalmatinskoj d.d. Split u ugovorenom roku, to obveza tuženika pod 1/ nije prestala niti može prestati na bilo koji način osim ispunjenjem, koje više i nije moguće.

Očito je da je tuženik pod 1/ kroz svoje očitovane radnje i sklopljene poslove odustao od obveze ispunjenja upute, na što je i ovlašten temeljem odredbe čl. 138. ZOO-a, pa se ne može uspješno pozivati na tvrdnju da je on prihvatio uputu i da je time pravni odnos s tužiteljem prestao.

Pored toga, uputitelj ima prava pravo opozvati ovlaštenje koje je uputom dao primatelju upute, što proizlazi iz kogentne norme čl. 139. ZOO-a, osim ako je uputu izdao radi ispunjenja nekog svog duga prema primatelju upute i uopće ako je uputu izdao u njegovom interesu.

Ovdje imamo situaciju da je primatelj upute odustao od upute jer ju očito nije ispunio, kao što imamo i činjenicu da je uputitelj opozvao tu uputu prije njenog ispunjenja, a istodobno ta uputa nije bila ugovorena radi ispunjenja nekog prava primatelja upute kojeg bi imao iz pravnog odnosa s davateljem upute, pa je potpuno neosnovan i nerazumljiv stav tuženika pod 1/ kad smatra da se uputa ne može opozvati.

Konačno, a radi se o kogentnoj pravnoj normi i tu ništa ne može biti sporno te se na ovaj način u vezi ovog pitanja rješavaju sve pravne dileme o učinku opoziva upute ali i pravnim posljedicama otvaranja stečajnog postupka, odredbom čl. 141.st.3. ZOO-a propisano je da otvaranje stečaja nad imovinom uputitelja povlači po samom zakonu opoziv upute, osim slučaja kad je upućenik prihvatio i ispunio uputu prije otvaranja stečaja, a i kad u času prihvatanja nije znao niti morao znati za stečaj.

Stečaj nad tužiteljem automatski znači povlačenje upute po samom zakonu. Tuženik pod 1/ je znao i morao znati da su ostvarene pretpostavke za otvaranje stečaja nad tužiteljem jer je otvaranje stečaja kreirano upravo s ciljem izbjegavanja obveze koja je predmet naplate u ovome postupku. Bitna činjenica je da ni prije otvaranja stečajnog postupka, a ni nakon otvaranja stečajnog postupka, prije no što je stečajni upravitelj izjavio opoziv upute, pa sve do sada, tuženik pod 1/ nije ispunio uputu, a iz njegovog ponašanja posve jasno proizlazi da to nema namjeru učiniti.

Za razliku od stajališta tuženika, kada se u obzir uzmu sve pravno relevantne činjenice, od dinamike promjena, fizičkih i pravnih osoba koje sudjeluju u pravnim poslovima, pravnih poslova koje

zaključuju, očitovanja volja kroz odgovore na zahtjeve i kroz očitovanu volju u ugovorima, tužitelj smatra da je dokazao sve činjenične i materijalno pravne pretpostavke osnovanosti tužbenog zahtjeva pobijanjem pravnih radnji dužnika.

U ovom podnesku tužitelj proširuje tužbu isticanjem još jedne osnove i još jednog tužbenog zahtjeva, koji se ovdje ističe kao glavni zahtjev, a radi se o tome da se poziva na ništetnost i to apsolutnu ništetnost Ugovora o kupoprodaji nekretnine kojeg su tuženici zaključili 20.travnja 2017.g.

Kao što je u točki 7/ ovog podneska prikazano, taj ugovor, koji za posljedicu ima prijenos vlasništva s tuženika pod 1/ na tuženika pod 2/, sadrži svjesni nesklad između volje i očitovanja, pa je ništetan uslijed nevaljanosti očitovanja volje. Ustvari, u ovom slučaju tuženici su namjerno očitovali volju simulirajući kupoprodaju, a ustvari su htjeli posve nešto drugo, a to su očitovali kroz Sporazum o poslovnoj suradnji koji je sklopljen 22.ožujka 2017.g., dodatak tom sporazumu kojeg su sklopili 10.svibnja 2017.g. i Ugovor o izvođenju radova od 3.srpnja 2017.g.

Praktično, bez ijedne lipe, a kamo li isplate kupoprodajne cijene tuženik pod 2/ „stječe“ vlasništvo na nekretnini, dok kroz „poslovnu suradnju“ tuženik pod 1/ zadržava sva prava i stječe znatnu materijalnu korist.

Nema teorije da bi bilo tko vlasništvo vrijedne nekretnine prenio na trećega bez isplate, bez ijednog sredstva osiguranja, te istodobno predao posjed i dozvolio uknjižbu prava vlasništva u zemljišne knjige.

Očitovanje u ovom postupku kroz odgovore na tužbu da se kupoprodajna cijena iz pravnog odnosa među tuženicima ima podmiriti iz kredita s Kreditnom bankom Zagreb, svjesno je iznesena neistina i upravo je dokaz, ne na okolnosti obrane tuženika, nego na okolnosti koje tužitelj ističe.

Iako je učinak spornog kupoprodajnog ugovora postignut uknjižbom prava vlasništva na nekretnini koja je predmet ugovora, vlasništvo se temeljem odredbe čl. 119.st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (ZV) stječe na temelju valjano očitovane volje dotadašnjeg vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja. Ovdje nedostaje činjenica valjanog očitovanja volje o prijenosu vlasništva jer je volja simulacija, odnosno prividno sklapanje ugovora. Radi se ovdje o apsolutnoj simulaciji jer se radi o sklapanju prividnog ili fiktivnog pravnog posla radi zaobilaženja propisa, prijevare tužitelja i izbjegavanje ispunjenja obveze prema tužitelju i njegovom vjerovniku.

Ovo je klasičan primjer prividne prodaje stvari povezanoj osobi radi prikrate vjerovnika i prividnom otuđenju radi stjecanja dobiti investicijom putem treće osobe, koja se ugovara u korist prvo tuženika, ali i drugo tuženika, ne temeljem statusa ili prava, nego isključivo temeljem sudioništva u pomaganju radi izbjegavanja obveze prema tužitelju.

Radi toga, ovaj pravni posao nema učinka među ugovornim stranama sukladno odredbi čl. 285.st.1. ZOO-a te se radi o ništetnom pravnom poslu sukladno odredbi čl. 322.st.1. ZOO-a budući je protivan Ustavu RH, kogentnim normama i moralu društva.

Može se slobodno kazati da ovaj pravni posao ima nedopuštenu osnovu jer, ako osnovu definiramo kao pravni cilj kojem stranke teže, a cilj nije puki prijenos vlasništva na stjecatelja uz isplatu kupoprodajne cijene, nego je cilj posve drugačiji, što je posve jasno očitovano pravnim poslovima među tuženicima, ali i svime što je tome prethodilo, onda je osnova očitovana u izbjegavanju obveze prema tužitelju s jedne strane, a s druge strane stjecanje imovine u korist tuženika pod 1/ temeljem tih nedopuštenih osnova i stjecanje imovine na strani tuženika pod 2/ pomaganjem kroz simuliranje stjecanja vlasništva. Praktično, ovdje se radi o nedopuštenoj pobudi jer je ta nedopuštena pobuda izravan razlog za sklapanje spornog pravnog posla.

Doduše, prema odredbi čl. 273.st.1. ZOO-a, pobude iz kojih je ugovor sklopljen ne utječu na njihovu valjanost ali ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor

i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati ugovor će prema odredbi čl. 273.st.2. ZOO-a biti bez učinka.

Još je jedna bitna činjenica, a ovdje se o tome očito radi, iako je u ugovoru drugačije napisano, ovdje se radi o besplatnom pravnom poslu jer ugovoriti kupoprodaju i prenijeti vlasništvo nekretnine bez ikakvih ograničenja, bez osiguranja plaćanja i bez isplate iti jednog dijela cijene, nije ništa drugo nego besplatan pravni posao.

Slijedom toga, kao glavni zahtjev u ovoj parnici tužitelj ističe zahtjev na utvrđenje ništetnosti Ugovora o kupoprodaji sklopljenog između tuženika 20.travnja 2017.g. uz zahtjev za uspostavu ranijeg vlasničkog stanja.

Zahtjev koji je u tužbi istaknut, a radi se o zahtjevu na pobijanje dužnikovih pravnih radnji, ističe se kao alternativni ili podredni zahtjev zahtjevu za utvrđenje ništetnosti.

DOKAZ: kao u prethodnim točkama.

10/ Radi izloženoga, tužbeni zahtjev sada glasi:

I Nalaže se tuženiku pod 1/, SPECIALIS d.o.o. Split, OIB: 36144500759, da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju ABES d.o.o. „u stečaju“ Split, OIB: 40327108684, iznos od 1.120.000,00 EUR-a (jedan miliju i sto dvadeset tisuća eura) u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke koji vrijedi na dan plaćanja s kamatom po stopi od 7,5% godišnje na ovaj iznos koja teče od 15.rujna 2014.g. pa do 31.ožujka 2016.g., a od 1.travnja 2016.g. pa do isplate sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-nih poena.

II Utvrđuje se da je ništetan i bez pravne važnosti Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 20.travnja 2017.g., koji je u potpisu prodavatelja ovjeren pred javnim bilježnikom Antom Zlokićem u Splitu 10.svibnja 2017.g. pod brojem OV-8453/17, kojeg su zaključili tuženik pod 1/ SPECIALIS d.o.o. Split, OIB: 36144500759 s jedne strane kao prodavatelj i tuženik pod 2/ UVALA TRSTENIK d.o.o. Split, OIB: 93337667529 s druge strane kao kupac, pa je tužitelj ovlašten na temelju ove presude, bez daljnjeg pitanja i sudjelovanja tuženika, zatražit i postići upis brisanja prava vlasništva na nekretnini označenoj kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split s imena tuženika pod 2/ UVALA TRSTENIK d.o.o. Split, OIB: 93337667529 za 1/1 dijela (za cijelo), uz istodobni upis tog prava na ime tuženika pod 1/ SPECIALIS d.o.o. Split, OIB: 36144500759 za 1/1 dijela (za cijelo).

Za slučaj da sud iz bilo kojeg razloga ne prihvati tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti, koji je u ovom podnesku označen točkom II, tom se zahtjevu postavlja podredni zahtjev koji glasi:

II Utvrđuje se da je prema tužitelju bez pravnog učinka Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 20.travnja 2017.g., koji je u potpisu prodavatelja ovjeren pred javnim bilježnikom Antom Zlokićem u Splitu 10.svibnja 2017.g. pod brojem OV-8453/17, kojeg su zaključili tuženik pod 1/ SPECIALIS d.o.o. Split, OIB: 36144500759 s jedne strane kao prodavatelj i tuženik pod 2/ UVALA TRSTENIK d.o.o. Split, OIB: 93337667529 s druge strane kao kupac, kojim je tuženik pod 1/ SPECIALIS d.o.o. Split prodao tuženiku pod 2/ UVALA TRSTENIK d.o.o. Split nekretninu označenu kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split i to u dijelu koji je potreban za ispunjenje tužiteljeve tražbine prema tuženiku pod 1/, društvu SPECIALIS d.o.o. Split u iznosu od 1.120.000,00 EUR-a (jedan miliju i sto dvadeset tisuća eura) u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke koji vrijedi na dan plaćanja s kamatom po stopi od 7,5% godišnje na ovaj iznos koja teče od 15.rujna 2014.g. pa do 31.ožujka 2016.g., a od 1.travnja 2016.g. pa do isplate sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine

dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-nih poena, te je tužitelj ABES d.o.o. u stečaju na temelju ove presude ovlašten, a tuženici su dužni to trpjeti i dopustiti, svoju tražbinu od 1.120.000,00 EUR-a (jedan milijun i sto dvadeset tisuća eura) u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke koji vrijedi na dan plaćanja s kamatom po stopi od 7,5% godišnje na ovaj iznos koja teče od 15. rujna 2014.g. pa do 31. ožujka 2016.g., a od 1. travnja 2016.g. pa do isplate sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-nih poena, naplatiti prodajom nekretnine označene kao čest.zem. 506/1 Z.U. 6937 K.O. Split, sa svim pripadnostima i služnostima te nekretnine, sve u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

III Nalaže se tuženicima da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe solidarno isplate tužitelju troškove postupka sa zakonskom kamatom koja na dosuđeni iznos parničnog troška teče od dana objave prvostupanjske presude do isplate.

ODVJETNIK
MIJO JELIČIĆ
SPLIT, KLIŠKA 28

